

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 7 czerwca 2023 r. – TC/Parlament

(Sprawa T-309/21) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu – Dodatek na zatrudnienie asystentów parlamentarnych – Windykacja nienależnie wypłaconych kwot – Rozsądny termin – Ciężar dowodu – Prawo do bycia wysłuchanym – Ochrona danych osobowych – Artykuł 9 rozporządzenia (UE) nr 2018/1725 – Artykuł 26 regulaminu pracowniczego]

(2023/C 261/41)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: TC (przedstawiciel: D. Aukštuolytė, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Ecker i S. Toliušis, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2021 r. stwierdzającej istnienie wierzytelności na rzecz Parlamentu Europejskiego w wysokości 78 838,21 EUR nienależnie wypłaconych tytułem kosztów zatrudnienia asystentów parlamentarnych i nakazującej ich zwrot, oraz po drugie, noty obciążeniowej nr 7010000523, du 31 mars 2021 r.

Sentencja

- 1) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie skargi zmierzającej do stwierdzenia nieważności w zakresie, w jakim skierowana jest ona przeciwko, po pierwsze, decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2021 r. stwierdzającej istnienie wierzytelności od TC z tytułu kwoty nienależnie wypłaconej tytułem kosztów zatrudnienia asystentów parlamentarnych i nakazującej odzyskanie tej kwoty, oraz po drugie, noty obciążeniowej nr 7010000523 z dnia 31 marca 2021 r., ponieważ dotyczą one wynagrodzenia, kosztów zabezpieczenia społecznego i kosztów podróży związanych z zatrudnieniem A w okresie od dnia 1 kwietnia do 22 listopada 2016 r. w wysokości 28 083,67 EUR.
- 2) Stwierdza się nieważność wyżej wymienionej decyzji sekretarza generalnego Parlamentu z dnia 16 marca 2021 r. oraz noty obciążeniowej nr 7010000523 z dnia 31 marca 2021 r. w zakresie, w jakim nakazują one odzyskanie od TC wynagrodzeń, kosztów zabezpieczenia społecznego i kosztów podróży związanych z zatrudnieniem A w okresie od dnia 22 maja 2015 r. do dnia 31 marca 2016 r. w wysokości 50 754,54 EUR.
- 3) Parlament zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 czerwca 2023 r. – Vallegre/EUIPO – Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSIGNIA)

(Sprawa T-33/22) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego PORTO INSIGNIA – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy INSIGNIA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2023/C 261/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vallegre, Vinhos do Porto, SA (Sabrosa, Portugal) (przedstawiciele: E. Armero Lavie, G. Marín Raigal i J. Oria Sousa-Montes, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Nicolás Gómez, M. Eberl i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Joseph Phelps Vineyards LLC (St. Helena, Kalifornie, Stany Zjednoczone -Ameryki) (przedstawiciel: S. Reinhard, avocat)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 26 października 2021 r. (sprawa R 894/2021-5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vallegre, Vinhos do Porto, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 119 z 14.3.2022.

Wyrok Sądu z dnia 7 czerwca 2023 r. – DDR Kultur/EUIPO – Groupe Canal+ (THE PLANET)

(Sprawa T-47/22) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego THE PLANET – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy PLANÈTE + – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2023/C 261/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: I. Yeboah, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Bosse i D. Gája, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Groupe Canal+ (Issy-les-Moulineaux, Francja) (przedstawiciele: M. Georges-Picot i C. Cunyadwokaci)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 25 października 2021 r. (sprawa R 2385/2020-2).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 25 listopada 2021 r. (sprawa R 2385/2020-2).
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez. DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) w postępowaniu przed Sądem.
- 3) Groupe Canal+ pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 128 z 21.3.2022.